

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 123/02

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. októbra 2002 predbežne prerokoval sťažnosť DRUKOS, a. s., so sídlom Ul. prof. Sáru 5, Banská Bystrica, zastúpenej advokátom JUDr. F. K., K., vo veci porušenia základných práv a slobôd podľa čl. 2 ods. 2, čl. 13 ods. 2 a 3, čl. 152 ods. 4 v spojení s čl. 20 ods. 1, čl. 35 ods. 1 a čl. 55 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Ministerstva financií Slovenskej republiky pri privatizácii majetkovej účasti štátu a Fondu národného majetku Slovenskej republiky v Slovenskej sporiteľni, a. s. a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť DRUKOS, a. s., o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. februára 2002 doručená sťažnosť DRUKOS a. s., so sídlom Ul. prof. Sáru 5, Banská Bystrica, IČO: 36 039 187 (ďalej aj „sťažovateľ“), zastúpenej advokátom JUDr. F. K., K., ktorou namietal porušenie základných práv a slobôd zaručených v čl. 2 ods. 2, čl. 13 ods. 2 a 3, čl. 152 ods. 4 v spojení s čl. 20 ods. 1, čl. 35 ods. 1 a čl. 55 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Ministerstva financií Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo

financií“) pri privatizácii majetkovej účasti štátu a Fondu národného majetku Slovenskej republiky (ďalej len „FNM“) v Slovenskej sporiteľni, a. s., (ďalej len „SLSP, a. s.“).

Sťažovateľ uviedol, že uznesením vlády Slovenskej republiky (ďalej len „vláda“) č. 418/1999 z 19. mája 1999 vláda schválila návrh koncepcie privatizácie bánk s majetkovou účasťou FNM. Zároveň uložila úradujúcej ministerke financií v spolupráci s ďalšími zainteresovanými osobami vytvoriť riadiacu skupinu pre privatizáciu podielov SLSP, a. s. Uznesením č. 93/2000 zo 16. februára 2000 vláda schválila návrh aktualizácie koncepcie privatizácie bánk s majetkovou účasťou FNM a uložila vtedajšej ministerke pre správu a privatizáciu národného majetku a ministerke financií predložiť na rokovanie vlády privatizačný projekt SLSP v dvoch alternatívach.

Dňa 17. júla 2000 bola v denníku Financial Times uverejnená výzva ministerstva financií a FNM na prejavenie záujmu o kúpu majetkovej účasti štátu v SLSP, a. s., v ktorej ministerka financií a prezident Prezídia FNM vyzývajú medzinárodných strategických investorov na prejavenie predbežného záujmu o získanie majoritného podielu v SLSP, a. s. Súčasne vyzývateľia informovali záujemcov o možnosti získať za stanovených podmienok dôverné informačné memorandum týkajúce sa SLSP, a. s., prostredníctvom výhradného finančného poradcu, a to spoločnosti J. P. Morgan Securities, Ltd. (ďalej len „poradca“).

Sťažovateľ listom z 22. augusta 2000, ktorý adresoval poradcovi, prejavil svoj predbežný záujem o nadobudnutie majoritného podielu v SLSP, a. s., v súlade s podmienkami uverejnenými vo výzve a požiadal poradcu o zaslanie dôverného informačného memoranda. Poradca listom z 22. augusta 2000 a listom z 31. augusta 2000 potvrdil prijatie listu sťažovateľa, v ktorom požiadal o zaslanie dôverného informačného memoranda, a súčasne uviedol, že v priebehu týždňa prerokuje so svojím klientom záujem sťažovateľa o nadobudnutie podielu v SLSP, a. s.

Listom zo 7. septembra 2000 poradca oznámil sťažovateľovi, že na základe informácie ministerstva financií sťažovateľ nespĺňa podmienky uvedené v citovaných uzneseniach vlády a z tohto dôvodu mu nemôže doručiť informačné memorandum. Toto

oznámenie nadväzovalo na list ministerstva financií adresovaný poradcovi, napísaný v ten istý deň, teda 7. septembra 2000, podľa ktorého: „Po internej konzultácii na Ministerstve financií a v súlade s ustanoveniami rozhodnutia č. 418 zo dňa 19. mája 1999 Vlády Slovenskej republiky a rozhodnutia č. 93 zo dňa 16. februára 2000, sme prišli k záveru, že Drukos a. s. Banská Bystrica nespĺňa požiadavky, ktoré sú v nich obsiahnuté, a preto neodporúčame, aby bolo spoločnosti Drukos a. s. zaslané informačné memorandum SLSP, a. s., ktoré bolo vyhotovené ako súčasť privatizačného rámca.“

Vláda uznesením č. 1105/2000 z 20. decembra 2000 schválila návrh a vydala rozhodnutie o zachovaní majetkovej účasti štátu na podnikaní peňažného ústavu SLSP, a. s., v tam uvedenej výške, ďalej vydala rozhodnutie o privatizácii časti majetkovej účasti štátu a majetkovej účasti FNM na podnikaní peňažného ústavu SLSP, a. s., v tam uvedenej výške, a to priamym predajom spoločnosti Erste Bank der oesterreichischen Sparkassen AG so sídlom vo Viedni.

Vychádzajúc z uvedených skutočností je sťažovateľ toho názoru, že „úkonmi Ministerstva financií Slovenskej republiky boli porušené základné práva a slobody DRUKOSU a. s., Banská Bystrica, zaručené ústavou Slovenskej republiky“. Ministerstvo financií podľa sťažovateľa nemalo právo obmedziť okruh záujemcov o privatizáciu, pretože ani z ústavy, ani zo zákona č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby v znení neskorších predpisov, ani zo zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 188/1994 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže v znení neskorších predpisov a ani z iných zákonov nevyplývajú žiadne obmedzenia pre jednotlivých záujemcov o privatizáciu.

V súvislosti s neposkytnutím informačného memoranda na základe úkonov realizovaných ministerstvom financií a následnej nemožnosti zúčastniť sa hospodárskej súťaže o kúpu majetkovej účasti štátu v SLSP, a. s., došlo k zníženiu goodwillu spoločnosti DRUKOS, a. s., podľa pripojeného znaleckého posudku č. 42/2001 spracovaného Ing. M. M., súdnou znalkyňou pre odbor priemyselné vlastníctvo, o 553 253 000,-- Sk, ako aj k zníženiu hodnoty know how a ochrannej známky s prepočítaním na finančné ocenenie

358 058 000,-- Sk. Vychádzajúc z týchto skutočností sťažovateľ navrhuje, aby mu ústavný súd priznal aj primerané finančné zadosťučinenie.

Podaním doručeným ústavnému súdu 4. apríla 2002 sťažovateľ navrhol v zmysle § 79a zákona č. 124/2002 Z. z., teda podľa ostatnej novely zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), pôvodné jeho podanie posudzovať podľa citovaného zákona, upravil aj petit svojej sťažnosti a navrhol vydať tento nález:

„1) Obmedzením okruhu záujemcov o privatizáciu Slovenskej sporiteľne a. s., Bratislava, vo výzve Ministerstva financií SR, uverejnenej v Hospodárskych novinách dňa 28. 7. 2000 na prejavenie predbežného záujmu o získanie majoritného podielu SLSP a. s. tým, že vo výzve sa vyzývali medzinárodní strategickí investori, boli porušené základné práva a slobody DRUKOSU a. s. Banská Bystrica, ako podnikateľa ktorý má rovnaké postavenie v trhovom hospodárstve ako ostatní podnikatelia, má rovnaké práva a povinnosti pri nadobúdaní majetku a realizácii vlastníckeho práva a to konkrétne:

- článku 35 ods. 1 Ústavy SR t. j. práva na podnikanie a uskutočňovanie inej zárobkovej činnosti,
- článku 20 ods. 1, o možnosti nadobúdať veci do vlastníctva za podmienok, ktoré sú upravené v Ústave Slovenskej republiky, alebo v ďalších zákonoch a ktoré sú rovnaké pre všetkých vlastníkov,
- článku 55 ods. 1, 2, o voľnom vstupe na trh a rovnosť pravidiel správania na trhu pre všetkých účastníkov hospodárskej súťaže.

2) Vylúčením z možnosti získať dôverné informačné memorandum pre prejavenie predbežného záujmu o získanie majoritného podielu SLSP a. s., oznámením výhradného finančného poradcu – spoločnosti J. P. Morgan Securities, Ltd., že podľa pokynu Ministerstva financií SR, mu neposkytne dôverné informačné memorandum a toto mu poskytnuté napriek žiadosti nebolo, došlo v spojitosti s článkom 2 ods. 2, článkom 13 ods. 2, 3, článkom 152 ods. 4, Ústavy Slovenskej republiky, § 7, 8, 9 zákona č. 92/1991 Zb., § 18 zákona č. 188/1994 Z. z., k porušeniu základných ústavných práv a slobôd DRUKOSU a. s., upravených v:

- článku 35 ods. 1 Ústavy SR t. j. práva na podnikanie a uskutočňovanie inej zárobkovej činnosti,
- článku 20 ods. 1, o možnosti nadobúdať veci do vlastníctva za podmienok, ktoré sú upravené v Ústave Slovenskej republiky, alebo v ďalších zákonoch a ktoré sú rovnaké pre všetkých vlastníkov,
- článku 55 ods. 1, 2, o voľnom vstupe na trh a rovnosť pravidiel správania na trhu pre všetkých účastníkov hospodárskej súťaže.

3) Ministerstvo financií SR je povinné uhradiť DRUKOSU a. s. Banská Bystrica sumu 911,311.000,- Sk ako primerané finančné zadosťučinenie do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia Ústavného súdu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 prvej vety ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie ústavný súd nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú

náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ namietal nezákonný postup ministerstva financií pri privatizácii majetkovej účasti štátu a FNM v SLSP, a. s. Predmetný privatizačný proces sa začal uznesením vlády z 19. mája 1999 č. 418/1999. Privatizácia časti majetkovej účasti štátu a FNM v uvedenej bankovej inštitúcii bola schválená v prospech zahraničného záujemcu uznesením vlády č. 1105/2000 z 20. decembra 2000.

Sťažovateľ bol o skutočnosti, že bol, ako uvádza vo svojom podaní, „vylúčený“ z tejto privatizácie, informovaný listom zo 7. septembra 2000, keď mu poradca oznámil, že nespĺňa podmienky uvedené v relevantných uzneseniach vlády.

Podľa doterajšej judikatúry ústavného súdu je jednou zo zákonných podmienok pre prijatie sťažnosti podľa čl. 127 ústavy na ďalšie konanie jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, teda v lehote dvoch mesiacov od kvalifikovanej právnej skutočnosti (I. ÚS 31/02).

Vzhľadom na to, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany ústavnosti, že podstatou tvrdení sťažovateľa o porušení označených základných práv a slobôd sú skutočnosti, ku ktorým došlo najneskôr dňom 20. decembra 2000, že v čase, keď bola ústavnému súdu predmetná sťažnosť podľa čl. 127 ústavy podaná, t. j. 18. februára 2002, už uplynula lehota ustanovená pre tento typ konania pred ústavným súdom a že odo dňa, keď došlo k tvrdenému porušeniu základného práva a slobody, mal sťažovateľ k dispozícii dostatočne dlhú lehotu na to, aby na ochranu svojich základných práv a slobôd využil ten právny prostriedok, ktorý mu ústava vo veci individuálnej ochrany základných práv a slobôd priznávala do 31. decembra 2001, bolo potrebné jeho sťažnosť posúdiť ako návrh podaný oneskorene.

Z týchto dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. októbra 2002